

Lomborg-Auken debatten – en kommentar til Leifs Blædels sammenfatning i Weekendavisen

Bjørn Lomborg har nu i adskillige indlæg i diverse aviser kritiseret Svend Auken.

Auken har forsøgt at henlede offentlighedens opmærksomhed på det faktum, at de menneskeskabte udslip af drivhusgasser i bund og grund er et fuldskala eksperiment med planeten, med uforudsigelige konsekvenser. Herunder, at forskningen ikke kan garantere mod ubehagelige, mere eller mindre uforudsete overraskelser. Et synspunkt der deles af utallige klimaforskere, og behandles ved internationale møder og konferencer. Og som Klimapanelet nævner eksplicit i sin summary for policymakers i sin 1996 rapport: ”*Fremtidige, uventede, store og hurtige forandringer i klimasystemet (som er indtruffet i fortiden) er, ifølge deres natur, vanskelige at forudsige. Det medfører, at fremtidige klimaforandringer også kan indeholde ”overraskelser”. I særdeleshed sådanne, som følger af den ikke-lineære natur af klimasystemet. Ved hurtige påvirkninger, er ikke-lineære systemer specielt udsatte mht at opvise en uventet opførsel.*”

Lomborg benytter sin sædvanlige teknik, at finde enkelte citater der tilsyneladende modsiger Auken for derefter at udråbe de citerede udsagn som den højeste og bedste viden. Men Lomborgs brug af kilderne er selektiv og afspejler en tynd fundering i forskningen. Ofte er det ikke en gang et troværdigt referat af Lomborgs egne kilder. Derfor er Lomborg set fra fagfolks synspunkt en *støjsender*, der i virkeligheden mest bidrager til at forvirre debatten om det vigtige samfundsmæssige emne drivhusproblematikken udgør.

Af hensyn til Weekendavisens læsere skal jeg derfor kort gennemgå de af Leif Blædel citerede 6 fejl:

Fejl 1: Auken skriver at El-Nino/la nina cyclussen er blevet hurtigere, og ja, det er det samme som at de er blevet hyppigere. Og ja, det er et fact, at den er blevet hurtigere, og det er et fact, at der i alle faser af el-nino cyclussen (både den indledende med abnormt varmt vand i det østlige stillehav, og den efterfølgende kolde fase) ses associerede fænomener mangfoldige steder i verden, der afviger fra de neutrale år. Det er bekymrende, fordi dette kan give øgede forekomster af unormale vejrforhold, i forhold til perioderne uden for el-nino/la-nina forstyrrelsen. Lomborg vælger (selektivt) én statistisk undersøgelse over lang tid, der ikke viser en stigende orkanhyppighed, men undlader (selektivt) at nævne andre undersøgelser, der har påvist en signifikant øgning i de senere år. Vigtigere er imidlertid, at det også er et fact, at næsten alle forskere peger på det tætte link mellem usædvanligt varme vandtemperaturer i orkanernes dannelsesområder, og den resulterende styrke. Som nævnt af Klimapanelet. Derfor er Mitch en slags advarsel om, hvad vi kan have i vente, uagtet ingen enkelt storm kan henføres til én bestemt årsag. Og derfor er den unormale El-Nino cyclus bekymrende. Auken forholder sig til forskernes indsigt, mens Lomborg kun vil se fremtiden i bakspejlet. Altså nul fejl, ren Lomborg.

Fejl 2: Auken skriver at fremkomsten af Sahara illustrerer, at vegetationen reagerer ikke-lineært, så virkningen kan komme hurtigere end årsagen. Et fænomen der er påvist af klimaforskere ved Potsdam Klimainstitut. Og som illustrerer den risiko vi har i næste århundrede for, at de menneskeskabte klimaændringer kan fremkalde skovbrande og tørke, der vil virke som en forstærkning af de menneskeskabte virkninger, og som kan komme hurtigt i forhold til de drivende menneskeskabte påvirkninger. Som påvist af Hadley-centeret. Men nej, ”hurtigt” skal være det samme antal år for Sahara som i fremtiden. Det er imidlertid kun Lomborgs populistiske påstand, Auken har klart forklaret, hvad det går ud på. Altså nul fejl, ren Lomborg.

Fejl 3: Auken skriver, at det ikke kan udelukkes, at de menneskeskabte påvirkninger kan lede til et sammenbrud af vestantarctis. Så vore udslip i det næste århundrede kan blive medbestemmende for om det eventuelt sker. Sludder, siger Lomborg, og citerer (selektivt) fra Klimapanelets 1996-udredning at ”risikoen er om ikke nul, så meget lille” men undlader (selektivt) at nævne, at det der tales om her, er et sammenbrud i det 21. århundrede, ikke at det kan ske som sådan. For herom siges: ”*Vores uvidenhed mht til de nærmere omstændigheder under hvilken Vestantarctis måtte kollapse begrænser vores mulighed for at kvantificere risikoen for en sådan hændelse, om den sker helt eller delvist, i de næste 100 til 1000 år*”. Lomborg citerer (selektivt) én forsker, der mener hans forskning antyder, at det er en process, der har været igang over 10.000 og måske nok vil lede til sammenbrud, men først om 7000 år. Og undlader (selektivt), at redegøre for at forskerne faktisk ikke kan besvare spørgsmålet med nogen sikkerhed idag. Fordi de alle siger, at de ikke forstår mekanismerne til bunds. F.eks. opridser andre forskere andre scenarier, baseret på modelstudier, der også muliggør en hurtigere afsmeltning, over nogle få hundrede år. Næmlig hvis afsmeltningen på gletchernes underside forandrer sig, noget der ville kunne ske med kun få graders opvarmning, som resultat af udslippene i det 21. århundrede (selv om sammenbruddet først kommer noget senere). Derfor har Auken faktisk ret i at det ikke kan udelukkes. Det er altså kun Lomborg, der (selektivt) kan besvare forskernes tvivl. Altså nul fejl, ren Lomborg.

Fejl 4: Auken omtaler en artikel om korallernes forestående massedød af australske forskere, men undlader ifølge Lomborg, at fortælle at "dette er en oversigtsartikel, som ikke er offentliggjort i et videnskabeligt tidsskrift, men betalt af Greenpeace". Denne oplysning har Lomborg fra omtalen af artiklen i New Scientist, hvoraf det klart fremgår, at artiklen er antaget til optagelse i et sådant tidsskrift, en oplysning Lomborg dog (selektivt) forholder sine læsere. Ligesom oplysningen om at forfatteren ikke er hvem som helst (dem overlader man nemlig ikke at skrive oversigtsartikler), men derimod en anerkendt forsker, hvis værker er citeret af andre forskere. Hvorfor artiklen også fik pæn omtale i Science førende videnskabelige tidsskrifter. Altså nul fejl, ren Lomborg.

Fejl 5: Auken siger, at metanudslippet for 55 mio år siden var ledsaget af temperaturændringer på op til 8 grader, Nej siger Lomborg: Professor Dickens har skønnet 1.8 grad. Men det fremgår klart af Dickens arbejde, at Dickens kun regner med drivhusvirkningen af den CO2 der vil være i atmosfæren efter lang tid (mange tusind år), og dermed ikke er et skøn for de mere kortvarige (og kraftigere) temperaturudsving, der kommer hvis metanen udslippes ved en serie adskilte katastrofiske hændelser. Altså nul fejl, ren Lomborg

Men iøvrigt er diskussionen en pseudo-diskussion, typisk for Lomborgs teknik: Om det var 1.8 grad eller noget andet er faktisk totalt ligegyldigt for virkningerne af de eventuelle fremtidige udslip ved en destabilisering. Det er kun Lomborg der påstår fremtiden og fortiden er ens kvantitativt. Det Auken taler om er jo at de samme mekanismer kan komme i sving igen. At vi med andre ord bør udtrage læren af fortidens hændelser, hvis vi ikke vil se de samme mekanismer i sving under fremtidige klimaforandringer.

Fejl 6: Auken skriver videre om metanudslippet for 55 mio år siden, at det efter det foreliggende ser ud til at være en art run-away katastrofe, hvor den første destabilisering af metan på havbunden har givet drivhusopvarmning, der igen har givet mere metan osv. Et uhyggeligt eksempel, fordi det illustrerer at planeten rummer mulighed for sådanne katastrofer, så vi skal passe på mht om de menneskeskabte klimaændringer vil kunne udløse samme mekanisme igen. Vrøvl siger Lomborg, og citerer (selektivt), hvad han kalder "metan-modellens ophavsmand, professor Bralower" for at have sagt: "*Jeg tror ikke det ville kunne ske idag*". Mens Lomborg undlader (selektivt) at citere samme Bralower for at have sagt "*Det er et worst-case scenarie for hvad der vil kunne ske under fremtidige klimaændringer*", og "*det er eksempel på hvad der kan ske, hvis vi ikke passer på*". Ligesom iøvrigt utallige videnskabelige magasiner har præsenteret historien netop med tydelige paralleler til det nuværende menneskeskabte eksperiment. Hvoraf vi bl.a. kan lære, at det sandsynligvis vil tage omkring 140.000 før virkningen af eksperimentet vil være endeligt overvundet. Altså nul fejl, ren Lomborg.

Endelig skriver Lomborg til Auken (fejl 7?) og brokker sig over, at Bralower er blevet tillagt æren for Dickens arbejde, hvilket er pudsigt, eftersom Lomborg selv skiftevis kalder Bralower og Dickens for "modellens ophavsmand". Uagtet at den model der er brugt er udarbejdet af helt andre forskere (Kastings og ..). Og så tillader Lomborg sig at være fornærmet over at Politiken har sat anførselstegn om Aukens referat af hvad Lomborg har sagt, selv om han dog gætter på det er en parafrase. Præcis! Altså ingen fejl (fra Aukens side) kun Lomborg!

Endelig kan man nyde den polemiske karakter af hele debatten. Er det værst at blive kaldt "student" pga åbenbart amatøragtig videnskabelig indsigt, eller "Tribini" for at trylle med citaterne, eller "udemokratisk" for at fremlægge sine konklusioner mht drivhusrisikoen som ansvarlig minister? Jeg mener, er det ikke det sidste vi forventer af ministre?